

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău
Judecător: S. Bleșceaga
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: I. Cimpoi, N. Simciuc, N. Craiu

Dosarul nr. 2ra-795/16

ÎNCHEIERE

13 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Botnaru Natalia,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Botnaru Natalia împotriva ÎCS „Red Union Fenosa” SA, Primăria comunei Stăuceni, intervenient accesoriu ICS „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, cu privire la evacuarea stației de transformare a energiei electrice, compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2015, prin care a fost menținută hotărârea Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău din 25 mai 2015, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă

La 19 martie 2012, Botnaru Natalia s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către ÎCS „Red Union Fenosa” SA, Primăria com. Stăuceni, intervenient accesoriu ÎCS „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” cu privire la evacuarea stației de transformare a energiei electrice, încasarea plății pentru folosirea lotului de pământ, încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a invocat că, la 13 februarie 2002, a încheiat cu Tanasî Raisa contractul de vânzare - cumpărare a lotului de pământ pentru construcția casei, cu o suprafață de 0,2687 ha, amplasat în mun. Chișinău, s. Stăuceni, str. Tineretului nr.105, dreptul de proprietate în privința bunului imobil fiind înregistrat la 02 aprilie 2002 de OCT Chișinău în Registrul bunurilor imobile.

Ținând cont de situația sa economico-financiară, pe acest lot de teren pe parcursul ultimilor ani nu au fost efectuate careva lucrări și anume, nu a fost edificată nici o construcție.

Invocă că, în lipsa acordului expres al reclamantei, în calitate sa de proprietar al lotului de teren, pe acest lot de teren destinat construcției casei de locuit, a fost instalată o substație electrică.

La 24 iunie 2010, cunoscând despre faptul că, unicul furnizor de energie electrică în sectorul de amplasare a lotului de teren este ÎCS „Red Union Fenosa”

SA, s-a adresat pârâtului cu cererea privind înlăturarea impedimentelor în exercitarea dreptului de proprietate, la care ICS „Red Union Fenosa” SA a refuzat soluționarea acesteia în favoarea reclamantei, invocând că, toate pretențiile urmează a fi înaintate către Primăria com. Stăuceni, ori, stația PT - 9680 a fost montată în anul 2004, în baza proiectului coordonat cu administrația publică locală, fără a prezenta reclamantei careva probe care confirmă circumstanțele de fapt invocate și anume, acordul autorității publice la amplasarea utilajului electric pe proprietatea sa.

Invocă că, cum rezultă din răspunsul pârâtului, PT - 9680 a fost instalat în anul 2004 și respectiv, în privința acestui utilaj nu sunt aplicabile garanțiile acordate de către stat prin Legea cu privire la proiectul individual de privatizare a întreprinderilor din sectorul electroenergetic, ori, prin aceste prevederi legislative a fost garantat de către stat dreptul de servitute asupra utilajelor, substațiilor, liniilor electrice, până la semnarea contractului de privatizare, pe când în litigiul concret, acest punct de transformare a fost montat în anul 2004.

Consideră că, pârâtul suportă toate consecințele negative ale încălcării dreptului de proprietate prin montarea acestui utilaj, ori, în conformitate cu prevederile Codului civil, informația din registrul de stat la bunurilor imobile este publică, pârâtul urmând să stabilească și să obțină nemijlocit acordul proprietarului pe terenul căruia a amplasat această substație electrică și nicidecum să efectueze lucrări de montare în lipsa acordului expres.

Menționează că, prin acțiunile sale ÎCS „Red Union Fenosa” SA a încălcat dreptul de proprietate al reclamantei asupra terenului litigios, drept care este garantat de art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 41 din Constituția Republicii Moldova, art. 316 din Codul civil, ori, nimeni nu este în drept să intervină abuziv în exercitarea dreptului de proprietate, decât în cazurile și în ordinea stabilită de lege și acest drept poate fi limitat numai în condițiile legii.

Pretinde că, exercitarea deplină a dreptului de proprietate este limitată prin faptul că, acest punct de transformare prezintă un izvor de pericol sporit, în privința căruia legea instituie o zonă de protecție, care limitează accesul, fapt ce îngreșește dreptul reclamantei de a beneficia pe deplin de drepturile sale garantate, aceasta fiind în imposibilitate să efectueze careva construcții în apropierea punctului de transformare.

Menționează că, deși legea oferă garanții reclamantei de a solicita înlăturarea obstacolelor în exercitarea posesiei asupra lotului de pământ, pârâtul nu respectă prevederile legislației în acest sens.

Mai indică că, între reclamantă și pârât nu există nici un raport obligațional, iar argumentul pârâtului expus în răspunsul la cererea prealabilă este neîntemeiat, ori, acordul pentru amplasarea punctului de transformare, urma a fi solicitat nemijlocit proprietarului, dar nu coordonat cu Primăria com. Stăuceni.

Solicită reclamanta, evacuarea punctului de transformare de pe lotul de teren amplasat în mun. Chișinău, com. Stăuceni, str. Tineretului, 105, ce aparține cu drept de proprietate Nataliei Botnaru, încasarea plății pentru folosința lotului de pământ în mărime de 30 000 lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 09 aprilie 2012, reclamanta și-a concretizat pretențiile, solicitând evacuarea punctului de transformare de pe lotul de teren amplasat în mun. Chișinău, com.

Stăuceni, str. Tineretului, 105, ce aparține cu drept de proprietate Nataliei Botnaru și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 25 mai 2015, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2015, a fost respins apelul declarat de Botnaru Natalia și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 25 mai 2015.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 04 februarie 2016, Botnaru Natalia prin intermediul avocatului Axinte Andrei (mandat nr. 0196140) a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integral a acțiunii cu privire la evacuarea punctului de transformare PT-9680 de pe terenul situat în mun. Chișinău com. Stăuceni str. Tineretului 105.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurenta a indicat că atât instanța de apel cât și instanța de fond nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, au interpretat eronat normele de drept material.

La 17 martie 2016, ÎCS „Red Union Fenosa” SA și ICS „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL au prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitând declararea acestuia inadmisibil.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Avînd în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 09.11.2015 (f.d. 162), cât și faptul că la materialele cauzei nu sunt careva probe privind recepționarea acesteia, recursul se consideră declarat în termen.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Botnaru Natalia nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurenta nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Botnaru Natalia ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Botnaru Natalia se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Maria Ghervas

Ion Druță